



Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.367/2025/5.

A felperes:

(felperes neve) (lakcím)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Kummer Ákos; iroda címe)

Az alperes:

(kiadó neve) (székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Kovács Loránd; iroda címe)

A per tárgya:

jóhírnév megsértése és sérelemdíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Kecskeméti Törvényszék 10.P.20.496/2025/11.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 10.P.20.496/2025/12.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára az esedékesség napjáig 120.000 (százhuszezer) forint másodfokú eljárási illetéket.

Az illeték megfizetése e határozat meghozatalát követő 60. napon válik esedékessé.

Kötelezi alperest, 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 95.250 (kilencvenötezer-kettőszázötven) forint másodfokú eljárásí költségét.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

A tényállás

[1] A felperes 2010-2018. év között a (párt neve) országgyűlésí képviselője, majd 2019-2024-ig a X Vármegyei Közgylésben volt képviselő. Nős, öt gyerek édesapja. Az alperes kiadója a (hírportál 1. címe) internetes oldalnak, mely Z vármegye egyik legismertebb, legolvasottabb hírportálja.

[2] 2022. július 25. napján ezen az internetes oldalon jelent meg a „Szexuális botrányok sorozata a (párt neve)ban” című cikk, melyben az a valótlán állítás került közlésre, hogy „Az öt gyerekes nős (felperes neve) szexbotránya sem maradt titokban, a párt frakciójának tagja a (párt neve) ifjúsági tagozatában tevékenykedő fiatalkorú hölggyel folytatott szexuális kapcsolatot, az üggyről pedig (pártelnök neve) pártelnök is tudott, aki megpróbálta eltussolni „keresztény-nemzeti” párt számára kényes esetet.” A nevezett cikk a kereset benyújtásakor is elérhető volt.

[3] Az alperes a felperes jelen perben kifogásolt állításait megelőzően már többször megjelentette, így 2016-ban jogelődje a Y Kft., másrészt az alperes által működtetett (hírportál 2. címe)-nál.

[4] A személyiségi jog megsértése miatt indított perek előzményei sajtó-helyreigazítási eljárások voltak, amelyeket a (hírportál 3. címe) szerkesztőségével szemben és a Kúria Pfv.IV.20.745/2018/4. és Pfv.IV.20.912/2018/6. számú ítéletében is megállapította, hogy az alperes által a felperesről a jelen eljárás tárgyát is képező médiatartalomban írt állítások valótlánok.

A kereset és annak indokai

[5] A felperes keresetében kérte, állapítsa meg a bíróság, hogy az alperes megsértette jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett (hírportál 1. címe) internetes portálon 2022. július 25. napján a „Szexuális botrányok sorozata a (párt neve)ban” címmel megjelent cikkében valótlánul állította róla, hogy szexuális kapcsolatot folytatott egy fiatalkorú hölggyel, valamint kötelezze 1.500.000 forint sérelemdíj és járulékaí, valamint a perköltség megfizetésére.

[6] Érvényesíteni kívánt jogként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdését, 2:43. § d) pontját, 2:45. § (2) bekezdését, 2:51. § (1) bekezdés a) pontját, a 2:52. § (1) - (3) bekezdését, a 6:48. § (1) bekezdését jelölte meg. Hivatkozott az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI.24.) AB, 13/2014. (IV.18.) AB, 3145/2018. (V. 07.) AB, továbbá a 3237/2022. (V. 18.) AB és a 3234/2023. (VI. 02.) AB határozataira, a Kúria Pfv.IV.20.668/2023/8. és Pfv.IV.20.443/2018/14. számú döntéseire és további ítéletábrlai határozatokra. Állításainak alátámasztására csatolta az alperes impresszumát, a sérelmezett

cikk másolatát is. Perköltségét a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: IMr.) 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján 75.000 forint/ÁFA összegben számította fel.

[7] Az alperes ellenkérelmében nem vitatta, hogy a sérelmezett tényállítást nem tudja bizonyítani és ennek jogkövetkezményeit viseli. A sérelemdíj iránti igényt elsődlegesen teljes egészében kérte elutasítani, másodlagosan annak összegét legfeljebb 200.000 forintban kérte meghatározni, továbbá kérte a kamatfizetésre kötelezése mellőzését. Kérte a felperes marasztalását az IMr. 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapított, ÁFA-val növelt költségeiben.

[8] Érvelése szerint a jogsértéssel okozott nemvagyonai sérelem bagatell. A személyiségi jogi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése. Egyébiránt a felperes által igényelt sérelemdíj összege eltúlzott, sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését, nem áll összhangban a politikai közszereplő felperest ért sérelemmel, a felperest ért köztudomású tények alapján megállapítható hátrány kompenzációjával. Az összecszerűség vonatkozásában kúriai döntésekre és alkotmánybírósági határozatokra hivatkozott. Mindezek mellett arra is, hogy a jogsértés bekövetkezte óta már több, mint két év eltelt és a cikkek ismételtelen nem jelentek meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett (hírportál 1. címe) internetes portálon 2022. július 25. napján a „Szexuális botrányok sorozata a (párt neve)ban” címmel megjelent cikkében valótlanul állította a felperesről, hogy szexuális kapcsolatot folytatott egy fiatalos nővel. Kötelezte ezen túl, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.500.000 forintot és ezen összeg után 2022. július 26. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatot, valamint 99.230 forint perköltséget. Kötelezte az alperest 72.000 forint le nem rótt eljárás illeték állam részére történő megfizetésére is.

[10] Ítéletének indokolásában a releváns jogszabályi rendelkezések ismertetését követően megállapította, nem volt vitás, hogy a cikk megjelenésekor a felperes országosan ismert politikus volt, aki a közéleti kérdésekkel évek óta médianyilvánosság előtt foglalkozott, ezért közszereplő. Emiatt a közszereplőkre vonatkozó szabályok alapján fokozottan kell tőnie a közéleti tevékenységével kapcsolatban vele szemben megfogalmazott kritikákat, véleményeket, értékítéleteket. Ugyanakkor megállapítható, hogy az alperesi cikk sérelmezett részei nem a felperes alperes által is hivatkozott közéleti szereplésével, magatartásával függ össze, hanem kifejezetten a felperes magánéletére tett az alperes tényállításokat.

[11] Rögzítette, a felperes által kifogásolt közlés nem értékítélet, hanem tényállítás, amellyel kapcsolatban az alperes úgy nyilatkozott, nem vitatja, hogy a sérelmezett tényállítás valóságát nem tudja bizonyítani.

[12] Ezért a személyiségi jogsértés objektív szankciójaként megállapította a kereset szerinti jogsértés megtörténtét [Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja].

[13] A sérelemdíj körében vizsgálta annak a törvényben írt feltételei fennállását [Ptk. 2:52. § (1) - (3) bekezdés].

[14] A joggyakorlatra hivatkozással megállapította, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén túl további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges, de a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel határozza meg. A mérlegelésnél a sérelemdíj kettős

funkciójából kell kiindulni: egyrészt kompenzációs szerepet tölt be a sértett oldalán, másrészt a sértő fél magánjogi büntetése a hasonló jogsértések megelőzése érdekében, ezért e vonatkozásban a szankciós jelleg mellett megjelenik a prevenciós jelleg is (BH2020. 235.).

[15] A jogsérelem tárgyi súlya volt csekély mértékű, nem tekinthető bagatellnek. Az alperes ellenőrzés nélkül, az előzményekre tekintettel annak valótlanságáról tudva, súlyos állításokat híresztelt, amelyek mélyen érintik a felperes társadalmi megítélését és maga után vonja az emberek rosszallását. Mindez köztudomású tény és nem vitathatóan az alperes közlései alkalmasak a felperes politikai tevékenysége és társadalmi megítélése hátrányos befolyásolására. Az emberi tisztességét és politikai hitelességét egyaránt csorbító, valótlán tényállítások miatt magyarázkodási kényszer és ehhez kapcsolódóan szégyenérzet alakul ki az érintettben, amely jelentős nemvagyoni sérelemnek minősül.

[16] A sérelemdíj összegének megállapításakor figyelembe vette, hogy a jogsértés több alkalommal, több fórumon valósult meg. Az, hogy a felperes a perbeli jogsértéssel összefüggésben más bíróságok előtt is érvényesített igényt, nem jelenti azt, hogy együttesen kell értékelni az egyes cikkek által a felperes számára okozott joghátrányokat és annak következményeit. Jelen perben kizárólag a cikkben foglalt valótlán tényállítások kapcsán kellett állást foglalni a jogsértésről és azzal kapcsolatos jogkövetkezményekről. A valótlán tényállítások több különböző, bárki által elérhető médiafelületen történő közzététele alapján a jogsértés ismétlődő jellegére lehet következtetni.

[17] Értékelte azt is, hogy az alperes által üzemeltetett Z vármegye legolvasottabb hírportálján jelent meg a cikk, ezért kiemelkedő olvasottsága miatt az nagy nyilvánossághoz juthatott el. Az alperes az Smtv. hatálya eső médiaszolgáltató, ezért vonatkozik rá az Smtv. 4. § (3) bekezdése szerinti rendelkezés, mely szerint a sajtószabadság gyakorlása nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével és az Smtv. 10. § szerint a médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors tájékoztatás a helyi, az országos és európai közélet ügyeiről. Ehhez képest az alperes az általa megjelentetett cikkben a felperes vonatkozásában, általa is tudottan, hamis tényállításokat közölt, ezért az alperest, mint médiaszolgáltatót súlyos felróhatóság terheli.

[18] Nem tartotta eltűzottnak a sérelemdíj meghatározásakor a kialakult bírói gyakorlatra figyelemmel sem a felperes által igényelt összeget, figyelemmel arra, hogy ugyanezen valótlán tényállítás folytán 2019-ben 700.000 forint, 2021-ben 2.000.000 forint sérelemdíjat ítélték meg a bíróságok.

[19] Irreleváns az alperes arra történő hivatkozása, hogy a Btk. a rágalmazás törvényi tényállását miként szabályozza és nem tulajdonított jelentőséget annak sem, hogy a felperes az elévülési időn belül mikor érvényesítette igényét. Mindezekre tekintettel a keresetben igényelt 1.500.000 forint összegű sérelemdíjat a nemvagyoni hátránnyal arányban állónak tekintette.

[20] A késedelmi kamatot a jogsértés bekövetkeztétől számította, figyelemmel arra, hogy a sérelemdíj összege a jogsértés bekövetkeztekori ár- és értékviszonyok figyelembevételével mellett sem tekinthető eltűzottnak.

Az alperes fellebbezése és a felperes fellebbezési ellenkérelme

[21] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelynek megváltoztatásával a megítélt sérelemdíj mellőzését, másodlagosan a sérelemdíj összegének 400.000 forintra történő mérséklését és kamatfizetési kötelezettségének mellőzését kérte.

[22] A másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkörként a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontját jelölte meg.

[23] Érvelése szerint a jogsértésekkel okozott vagyoni sérelem bagatell, és a személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése, ezért jelen esetben nincs indok a sérelemdíjjal való kompenzálásnak (Kúria Pfv.IV.21.764/2015.). Ezen túl az igényelt sérelemdíj eltúlzott, sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését, mert nem áll összhangban a politikai közszereplő felperest ért sérelemmel, a köztudomású tények alapján megállapítható hátrány kompenzációjával. A sérelemdíj összegét a bíróságnak az eset összes körülményének együttes értékelésével olyan összegben kell meghatároznia, amely az okozott és elszenvedett sérelem (hátrány) kiegyensúlyozására alkalmas és annak során az összehasonlításra alkalmas, más ügyekben hozott döntéseket is értékelni kell. Utóbbi nem jelenthet mechanikus számszerűsíthető összevetésen alapuló vizsgálatot. Kiemelte, a felperes a köztudomású hátrányokon túl további hátrányok bekövetkeztére nem hivatkozott, ilyeneket nem is bizonyított.

[24] A sérelmezett közlés azonos időszakban, több más médiaplatformon is megjelent, és a felperest ért sérelmet ebben a hírfolyamban, a sajtóhíresztelések egyikeként kell értékelni. A felperes az alperes kiadásában lévő különböző sajtótermékekkel szemben párhuzamosan előterjesztett sérelemdíj iránti követeléseivel kapcsolatban ugyanazokat a tényeket ismételte meg, ugyanazokra a bizonyítékokra hivatkozott. Egyéb peradat hiányában vélelmezni kell, hogy a felperest ért nemvagyoni sérelem azok együttes hatása. A Kúria gyakorlata szerint, amennyiben a felperes a perben ugyanazokat a hátrányokat jelöli meg, mint amelyeket az előző perben eljáró bíróságok már értékelték és új tényre, bizonyítékra nem hivatkozik, akkor az adott esetben alacsonyabb sérelemdíj meghatározása indokolt (Pfv.IV.20.475/2022/4.).

[25] A közéleti viták minél szabadabb folyásának érdeke nem csupán a jogsértés megállapításánál, hanem a jogsértés szankcióinak alkalmazásánál is értékelendő körülmény. Hivatkozott az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB határozatában ezzel kapcsolatban kifejtettekre.

[26] A sérelemdíj magánjogi szankció, amelynek elsődleges funkciója a személyiségi jogsértés vagyoni elégtétellel történő kompenzációja, és csak másodsorban magánjogi büntetés. Figyelemmel kell lenni a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 226. §-ának hatályos rendelkezésére.

[27] Kiemelkedő jelentősége van annak is, hogy a felperes közszereplő, melyre tekintettel fokozott mértékben tűrni köteles a személyét érintő kritikus állításokat [7/2014. (III. 7.) AB határozat, 13/2014. (IV. 18.) AB határozat, 3217/2020. (VI. 19.) AB határozat].

[28] Az Alkotmánybíróság gyakorlatára figyelemmel a felperes a közszereplők kategóriáján belül a szólásszabadság szempontjából legkevésbé védett személyi körbe tartozó politikus, a politikai viták aktív résztvevője, akinek számolnia kell azzal, hogy megnyilatkozásait, cselekményeit mások vitatják, élesen bírálják, a vele történteknek a sajtó jelentőséget tulajdonít, azokat értelmezi. Értékelni kell azt a köztapasztalású tény is, hogy az elmúlt években a közbeszéd mindennapos témájává vált a politikai szereplők közéleti magatartása. A politikai témákban átlagosan tájékozott hírfogyasztók összessége által képviselt közvélemény lényegében hozzászólt az ilyen állításokhoz és egyéb megnyilvánulásokhoz. Utalt az Emberi Jogok Európai Bírósága gyakorlatával kapcsolatban arra, hogy a politikusok a közéleti szereplésükkel összefüggésben tett kijelentések általánosan magas szintű védelmet élveznek és ezt a jelen ügyben is figyelembe kell venni. A felperes iránti közbizalmat a sérelmezett közlések olyan jelentős mértékben, mint azt a felperes keresetében kifejtette, nem csökkentették, az azzal okozott nemvagyoni hátrány mértéke az állítottnál csekélyebb.

[29] Hivatkozott arra, hogy a jogsértés bekövetkezte óta több mint két év telt el, a cikkek ismételten nem jelentek meg, azóta európai parlamenti és önkormányzati választásokra is sor került. Ezért a hírnek köztudomásúlag figyelembe vehető aktualitása nincs.

[30] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes marasztalását kérte az IMr. 3. § (1) bekezdés a) pontja és (4) bekezdése alapján felszámítható 95.250 forint összegű másodfokú eljárási költségeiben.

[31] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a bizonyítékokból okszerű következtetést levonva helyes anyagi jogi következtetésre jutott, jogszabályt nem sértett.

[32] Vitatta azt a fellebbezési érvelést, hogy az alperes által okozott nemvagyonai sérelem bagatell, sőt annak ellenkezője igaz. Az elsőfokú ítélet helyesen állapította meg, hogy az alperes jelentős tárgyi súlyú jogsértést követett el vele szemben, ráadásul úgy, hogy ugyanezen valótlan állítás miatt többször elmarasztalta őt jogerős ítélet, továbbá tudta, valótlan állít rőla. Különösen jelentős a sérelem számára, mert Z vármegyei ismerősei, párttársai között többen jelezték, olvasták az alperes cikkét és kérdezték arról.

[33] Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a sérelemdíj iránti igény megalapozottságához a köztudomású tényekre alapított hivatkozás és azok értékelése elfogadható. A sérelemdíj érvényesítéséhez nem terheli a hátrány bizonyítása, és amennyiben a jogsértést elszenvedő a köztudomású hátrányokon túl további hátrány bekövetkezésére nem hivatkozik és illet nem is bizonyít, akkor a sérelemdíj mértékét a bíróság a köztudomású hátrányok alapján határozza meg. Ezzel kapcsolatban utalt a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésére, amely a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti az igényérvényesítőt, amely megdönthető vélelem. A bírói gyakorlat szerint külön bizonyítást nem igénylő tény, hogy az érintett emberi tisztességét és politikai hitelességét egyaránt csorbító hamis tényállítások miatti magyarázkodási kényszer, és ehhez kapcsolódóan szégyenérzet alakul ki az érintettben, amely köztudomású tény. Ezért amennyiben egy férfi politikusról azt állítják, hogy ötgyermekes apaként fiatakorúval folytatott viszonyt, kedvezőtlenül befolyásolja a róla a társadalomban kialakult értékítéletet és politikai hitelességét alapjaiban kérdőjelezi meg.

[34] Az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében írt szempontok szerint állapította meg a sérelemdíj összegét, azokat kellő részletességgel vette számításba és azokat helyesen értékelte.

[35] Téves az az alperesi hivatkozás, hogy a valótlan és sértő tényállítások türéseére közszereplőként köteles. Az, hogy közszereplő, nem vitás tény, azonban a sérelmezett közlés jellegére, amely csak a magánszféráját érintette, közéleti tevékenységéhez nem kapcsolódik, ezért e státuszának jelentősége nincs.

[36] A sérelmezett közlés valóban megjelent több médiaplatformon is, azonban a más perekben előadottakhoz képest a perbeli cikk döntően Z vármegyében vált ismertté, az ott élők, a baon.hu olvasói ott találkoztak ezzel először, az ott megjelent valótlan állítások következményeiről pedig ebben a perben lehet határozni.

[37] Téves a Btk-ra való alperesi hivatkozás, mert a büntető és polgári jogi szankciórendszer egymástól eltérő. A sérelemdíj magánjogi büntető funkciójának érvényesülése szempontjából közömbös, hogy az adott magatartás megvalósít-e büntető jogi törvényi tényállást vagy sem. Az alperes által tett közlések a politikai közbeszéd, illetve a közügyek megvitatásának színvonalát erodálják, és éppen az alperesnek, mint sajtószervnek lenne kiemelt felelőssége, hogy a médiafogyasztókat valós tényekről, eseményekről tájékoztassa.

[38] Az elsőfokú bíróság a kamatra vonatkozó rendelkezését is a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése, 6:532. §-a és 6:48. § (1) bekezdése alapján helytállóan állapította meg, tekintettel arra is, hogy

a megállapított sérelemdíj összege a jogsértéskori, azaz 2022. július 25-i értékviszonyok alapján került megállapításra.

Az ítéltábla döntésének indokai

[39] A fellebbezés nem alapos.

[40] Az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből helyes következtetést vont le és megfelelően mérlegelte a sérelemdíj összege meghatározásának szempontjait is, ezért az ítéltábla döntésével és annak kifejtett indokaival is egyetért. A fellebbezésben megjelölt anyagi jogi felülbírálati jogkört gyakorolva, nem látott lehetőséget az elsőfokú ítélet megváltoztatására, és azt a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A fellebbezés kapcsán az alábbiakat emeli ki.

[41] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek – a 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[42] Az alperes fellebbezése alapján az ítéltáblának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperesekre vonatkozó nem vitatottan valótlan tényállítások kapcsán a Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerinti jóhírnévsértés megállapíthatóságának további feltétele, a valótlan tény közfelfogás szerinti sértő jellege a felpereseket a Ptk. 2:44. §-ában foglalt tūrésı kötelezettségre is figyelemmel megállapítható-e, ennek megvalósulása esetén fennállnak-e a sérelemdíj megítélésének feltételei, illetve az elsőfokú bíróság az annak meghatározásakor figyelembe veendő körülményeket megfelelően értékelte-e.

[43] A személyiségi jogok védelme körében a Ptk. 2:42. § (2) bekezdésével összhangban a nevesített személyiségi jogok között a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése kimondja, hogy a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, a személyét sértő valótlan tényt állít, vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel. E rendelkezés szerint tehát a jóhírnév sérelmét az érintett személyére vonatkozó valótlan és a közfelfogás szerint sértő tényállítása (híresztelése, hamis színben való feltűntetése) okozza. A hírnév valamely személyre vonatkozó, a társadalomban kialakult egyfajta értékítélet. Ennek megfelelően a jóhírnév sérelmét olyan valótlan tényállítást tartalmazó közlések eredményezhetik, amely alapján az adott személyről korábban kialakult kedvezőbb társadalmi értékítélet hátrányosan változhat meg. A tényállítás sértő jellege megállapítható, ha az objektíve valótlan tényállítást kifejező közlés a közmegítélés szerint alkalmas arra, hogy a sértett társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja. Az alperes érvelésével szemben az általános közfelfogás szerint az érintett közlések ilyenek minősülnek, azok tartalmát az elsőfokú bíróság helytállón állapította meg. Kifejtett indokaival annak megisméltése nélkül az ítéltábla egyetért.

[44] A perben nem volt vitatott, hogy a felperes közszereplőnek minősül, ezáltal a Ptk. 2:44. § (1) bekezdése szerint a közügyek vitatása körében fokozott a tūrésı kötelezettsége. Az elsőfokú bíróság a következetes ítélkezési gyakorlat alapján helytállón jutott arra a következtetésre, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága csak a bírálat, jellemzés, kritika szabadságát foglalja magában. A tények meghamisítására a védelem nem vonatkoztatható. A közügyeket érintő, de hamisnak bizonyult tényállításokat már csak abban az esetben oltalmazza a véleményszabadság, ha a tényt állító vagy híresztelő jóhiszemű volt (PJD 2016. 8.II.). A felperesi igényérvényesítés kapcsán irányadó az Alkotmánybíróság több határozatában (7/2024. (III. 7.) AB határozat [62] bekezdés, 13/2014. (IV. 8.) AB határozat [41]) kifejtett álláspontja szerint a közszereplő is igényelhet jogi védelmet a hamis tényállításokkal szemben, különösen ha a nyilatkozó személy tudatában van a közlés

valótlanságának, vagy foglalkozása, hivatása gyakorlásának szabályai szerint elvárható lett volna tőle a tények valóságtartalmának vizsgálata, de a véleménynyilvánítási alapjog felelős gyakorlásából adódó gondosságot elmulasztotta. Mindezek figyelembevételével helytállóan jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a per tárgyát képező egyértelmű és valótlan tényállítást tartalmazó közlés nem áll a véleménysszabadság oltalma alatt. Helytállóan állapította meg, hogy azok sértik a felperesek jóhírnévhez való jogát.

[45] A következőkben vizsgálendő a felperes sérelemdíjra való jogosultsága.

[46] A személyiségi jog megsértésekor alkalmazandó jogkövetkezményként vezette a Ptk. a sérelemdíjat [Ptk. 2:52. § (1) bekezdés] mint közvetett kompenzációt, illetve pénzbeli elégtételt jelentő magánjogi büntetést a nemvagyoni kártérítési intézménye helyett. A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése szerint, akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nemvagyoni sérelemért. A (2) bekezdés szerint a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra vonatkozó jogosultsághoz a jogsértésen kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A (3) bekezdés alapján a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel egyösszegben határozza meg. A sérelemdíj tehát a személyiségi jogok megsértésének vagyoni elégtétellel történő közvetett kompenzációja és egyben magánjogi büntetése is (BDT 2019. 4015.). A Ptk. 2:51. és 2:52. §-aiból következően a jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj alkalmazása. A jogosultat ugyan nem terheli a hátrány bizonyítása, ez nem feltétele a sérelemdíj megítélésének, azonban a 2:52. § (1) bekezdéséből kitűnően az érintett az őt ért nemvagyoni sérelemért követelheti a sérelemdíjat, tehát annak funkciója a személyiségi jogok megsértésével okozott nemvagyoni sérelmek kompenzálása (BDT2018. 3821). A Ptk. hivatkozott rendelkezése a sérelemdíj megítéléséhez és annak összegszerűsége meghatározásához az eset összes körülményének mérlegelését írja elő a bíróságok számára, amely szerint mérlegelési körbe kell vonni a sérelmet szenvedett fél személyét, a jogsértés személyére és környezetére gyakorolt hatását és egyéb körülményeket is. A sérelemdíj iránti kereset elutasítható egyfelől amiatt, mert az ellenérdekű fél bizonyítja a nemvagyoni hátrány hiányát, másfelől azért, mert a köztudomású tények érzékelésével a bíróság arra a következtetésre jut, hogy nem állt elő nemvagyoni hátrány a személyiségi jogában egyébként megsértett félnél. Nem indokolt a sérelemdíjban marasztalás akkor sem, ha a nemvagyoni hátrány olyan mértékű, amely magánjogi, preventív jellegű kompenzációt, illetve büntetést igényelne (ún. bagatell igény, BDT2018. 3821). A perbeli esetben ez utóbbi feltételek egyike sem állapítható meg.

[47] Egyetért az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint köztudomású tényként fogadható el, hogy a sérelmezett valótlan állítás nemvagyoni hátrányt okozott a felperesnek. A felperes a sérelemdíj iránti igénye alapjául a köztudomású hátrányokra hivatkozott. Nem osztja az ítéltábla az alperes álláspontját, amely szerint e sérelem nem olyan mértékű, amely nem indokolja a sérelemdíj megítélését. Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra, az alperesi jogsértés felróhatósága súlyos, ezért a sérelemdíj reparatív és represszív funkciójának érvényesülése érdekében nem indokolt az igényeltnél alacsonyabb összegű sérelemdíj megállapítása sem. Az elsőfokon megítélt sérelemdíj az alperesi jogsértés súlyával, annak felperesekre és környezetükre gyakorolt hatásával arányos, összhangban áll a hasonló esetek esetén a bírói gyakorlatban alkalmazott mértékkel is.

[48] Az alperes nem vitásan meg sem kísérelte ellenőrizni a tényállítások valóságát, a felpereseket nem nyilatkoztatta, így nem csupán a jogsértés súlya, hanem a felróhatóság mértéke is jelentős. A fentiekben írtak szerint érvényesülnie kell a sérelemdíj magánjogi

büntetés jellegének is. Az elsőfokú bíróság által megítélnél kisebb összegű sérelemdíj szankciós hatással nem bír.

[49] A sérelemdíj büntető funkciójának érvényesülése szempontjából közömbös, hogy az adott magatartás megvalósít-e valamely büntető törvényi tényállást. A sérelemdíj összegének meghatározásakor figyelemmel kell lenni továbbá annak preventív hatására, nevezetesen, hogy érvényesüljön a más sajtószerveket a hasonló jogsértéstől visszatartó hatás.

[50] Az, hogy az alperes más médiaplatformon hasonló vagy azonos tartalmú jogsértő közlései kapcsán a felperesek sérelemdíj iránti igényt érvényesítenek a köztudomásúnak tekintett hátrányok figyelembevételével, a perbeli sérelemdíj megítélését és annak mértékét nem érinti. Annak ténye, hogy a felperest érintően hasonló, jogsértőnek bizonyult közlések az alperes kiadásában megjelenő egyéb sajtótermékekben is megjelennek, nem befolyásolja azt, hogy a jelen keresettel érintett közlés milyen hatással volt a felperes megítélésére, mert az egyes írások más olvasókhoz jutnak el, ezért eltérő a jogsértésről tudomást szerző személyek közt. Ugyanakkor az azonos jogsértő közlések több sajtótermékben való megjelenése a valótlan állításokat erősíti fel. Az alperesnek a perbeli jogsértéssel okozott hátrány kompenzálására alkalmas sérelemdíjat kell megtérítenie.

[51] A Ptk. 2:52. §-ának utaló szabálya folytán alkalmazandó Ptk. 6:532. §-a szerint a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes. Ennek alapján az alperes álláspontjával szemben a bíróság a kártérítés – jelen esetben – a sérelemdíj összegét a nemvagyonosi hátrány bekövetkeztekori értékviszonyok alapján határozza meg. Az elsőfokú bíróság által megítélt sérelemdíj a személyiségi jogsértéssel okozott hátrány bekövetkeztekori értékviszonyokkal áll arányban, ezért az alperes nem mentesülhet a Ptk. 6:48. § (1) bekezdésén alapuló késedelmi kamat megfizetéséről.

[52] Az eredménytelenül fellebbező alperest az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperesek Pp. 81. §-a alapján felszámított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének a megfizetésére.

[53] A pervesztes alperes köteles megfizetni a másodfokú fellebbezési eljárási illetéket az államnak [Pp. 101. § (1) bekezdés, 102. § (1) bekezdés].

[54] Tájékoztatja az ítéltábla az alperest, hogy a másodfokú eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetni adóazonosító számát, valamint az illetékfizetési kötelezettséget megállapító jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot. Figyelmezteti az alperest, amennyiben az illetéket az esedékességgkor nem fizeti meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetnie.

[55] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2026. május 18.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Dr. András-Borsi Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró